

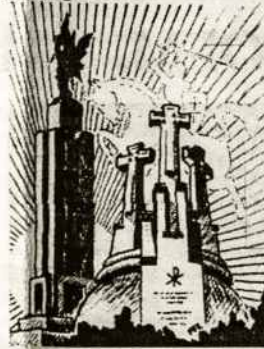
TĖVIŠKĖS AIDAI

Serving the Lithuanian Community since February 11, 1956

Nr 8 (2448) 2010 BALANDIS 21 - APRIL 21

This newspaper was mailed on Wednesday, April 21, 2010. (Next Edition May 5, 2010)

Lietuvos nacionalinė
M. Mažvydo biblioteka

Prano Pusdešrio

mgestautas@hotmail.com

Alp(LKA) 2776

Kunigą Egidijų Arnašų,

balandžio 12
atšventusį
gimtadienį,
sveikiname
linkėdami
sveikatos,
Dievo palaimos
kunigystės
tarnystėje.

Australijos Lietuvių
Katalikų Federacija.
Tėviškės Aidų
redakcija.

Prisikėlimo iššūkis

Tomas sušuko: „Mano Viešpats ir mano Dievas!“

(Jn 20,28)

Arkivysk. Sigitas Tamkevičius.

Apaštalas Jonas taip aprašo savo išpūdžius po Jėzaus prisikėlimo. Ankstų pirmosios savaitės dienos rytą Marija Magdalietė pranešė mokiniais, kad Mokytojo kapas tuščias. Jonas ir Petras nuskubėjo prie kapo ir pamatė viduje numestas drobules ir skarą. Tuomet Jonas įtikėjo, kad Jėzus prisikėlė. Įtikėjo anksčiau, nei prisikėlęs iš mirties Jėzus pasirodė jam ir kitiems mokiniams. Dievas apdovanoja tikėjimu pirmiausia tuos, kurie yra tyri ir labai mylintys. Šių žmonių gyvenime išsipildo Jėzaus palaiminimas: „Palaiminti tyraširdžiai, nes jie regės Dievą“ (Mt 5, 8).

Sveikinu pačios brangiausios šventės – Šv. Velykų proga visus, įtikėjusius į Kristaus Prisikėlimą. Velykos teatneša ne tik džiaugsmo, bet ir tesustiprina tikėjimą, viltį ir meilę – svarbiausias dorybes, padedančias dvasiškai augti ir kurti visavertį krikščionišką gyvenimą.

Kristaus Prisikėlimo šventė yra brangi dėl kelių priežasčių. Pirmiausia, ji kalba apie antgamtinę tikrovę, į kurią įžengė prisikėlęs Kristus ir į kurią esame pakviesti mes visi, per Krikštą susijungę su mirusiu ir prisikėlusiu Kristumi. Antra, prisikėlęs Kristus kviečia mus jau dabar būti Prisikėlimo vaikais, kuriems viešpatauja ne nuodėmės, bet Kristaus įstatymas. Šv. Velykos tebūnie proga pamąstyti, ką reikia būti prisikėlusiems su Kristumi.

Gyvenantiems su Kristumi per mažą turėti Krikšto pažymėjimą ir per Velykas su minia giedoti „Aleliuja“. Per mažą žinoti Dekalogą – reikia jo laikytis, net ir tuomet, kai tai daug kainuoja. „Dievo įsakymai, – rašo popiežius Benediktas XVI Laiške jaunimui, – neabejotinai kertasi su

paplūtisia šiandienė mąstysena, siūlančia laisvę, atsietą nuo vertybių, taisyklių, objektyvių normų ir akinančią atmesti bet kurį tos akimirkos geismų apribojimą. Tačiau tokia pasiūla, užuot vedusi į tikrąją laisvę, žmogų paverčia jo geismų, tokių stabų, kaip galia, pinigai ir nežabotas malonumas, pasaulio vilionių vergu, negebanti gyvendinti savo pradinio pašaukimo mylėti.“

Su prisikėlusiu Kristumi save tapatina labai daug žmonių, bet didelė dalis jų stokoja evangelinės gėmės, visų pirma – autentiškos meilės. Meilės, kuri skatintų tarnauti ir skleisti gėrį. Meilės trūkumas – pati svarbiausia priežastis, kodėl daugelis nesugeba visiškai atsiverti Kristui. Matome liūdną reiškinį: daugelis yra netgi visiškai praradę pasiaukojamos meilės sampratą. Tikėti į Kristų ir nesirūpinti meile persunkti savo gyvenimo yra pradėtas, bet neužbaigtas darbas – Jėzaus žodžiais tariant, tai ant smėlio pastatytas namas, kurį grasina nuplauti jūros bangos.

Galėtume tik pasvajoti, kokia būtų šiandienė Lietuva, jeigu tie 80 procentų lietuvių, per apklausas tapatinančių save su tikinčiais į Kristų, tikrai būtų pilni meilės Dievui ir žmonėms. Lietuva būtų pats brangiausias širdžiai žemės kampelis, kurio niekas nenorėtų palikti. Kaip reikia, kad visi žmonės suvoktų, jog tik tuomet tampama visaverčiu žmogumi ir krikščioniu, kai nesavanaudiškai mylima.

Prisikėlusiojo Kristaus draugais tampama tik ištikimai vykdam meilės įstatymą. Jėzus vienam Dekalogo besilaikančiam vyrui pasakė: „Tu esi netoli nuo Dievo karalystės!“ (Mk 12, 34). Pasakė įsitikinęs, kad šis vyras prantant didįjį meilės įstatymą, jog meilė yra svarbesnė už bet kokias aukas. Popiežius Benediktas XVI seniai paskelbė encikliką „Caritas in veritate“. Joje šventasis Tėvas sako, kad į šiandienę pasaulio visuomenę reikia sugrąžinti meilę – ir ne bet kokią, bet meilę tiesoje bei teisingume. Meilė be tiesos ir

Nukelta į 2psl.

Štai ir nuskambėjo mūsų bažnyčiose skardus varpų gausmas ir balsus „Aleliuja“. Ankstų Velykų rytą, nešdami aplink bažnyčias Prisikėlimo Žvakę ir Švč. Sakramentą, tarytum paskelbėme sau ir visam pasauliui, kad prisikėlęs Kristus, pažadino iš dvasinio snaudulio kiekvieno mūsų asmeninį gyvenimą, kad neplauktume pasroviui kas sau, nekeliatume šio pasaulio keliais po vieną, bet eitume kartu su Kristumi, su Jo Prisikėlimo žinia. Šiandien prasminga išgirsti Atvelykio Evangeliją šio laikmečio pasauliui, kuris, kaip niekad, aktyviai nori priminti Bažnyčios praeities klaidas ir nuodėmes, lyg šauktų: Jėzui - TAIP, Bažnyčiai - NE. Jei atsigręšime į Evangelijos pagal Joną Atvelykio turinį, pastebėsime, kad prisikėlęs Jėzus dar kartą pasirenka tuos pačius, bailius ir drebančius iš baimės mokinius, užsirakinusius aukštutiniame kambaryje ir bailiai įsiklausančius į kiekvieną pračio žingsnį, tarytum lauktų ir savo suėmimo valandos. Jėzus būtent dar kartą pasirenka tuos pačius mokinius. Ir dar daugiau: juos išvaduoja iš baimės gnaužtų savo Prisikėlimu ir suteikia Bažnyčiai šių pirmųjų apaštalų vardu neikainuojamą Prisikėlimo dovaną - būti Jėzaus bendradarbiais žmonių sielų išganyto darbe tardamas: „Kaip mane siuntė Tėvas, taip ir aš jus siunčiu“ (Jn 20, 21).

Ir štai Atvelykio, Dieviškojo Gailėstingumo sekmadienio, Evangelijos grubus išsišokimas - Tomas. Tiek daug kartų buvęs kartu su Jėzumi, klausęs jo žodžių ir matęs Jo stebuklus, jis liko viskam apakūntas ir lyg aptemęs po Golgotos kančios reginio. Manau, Atvelykio Tomą, mes taip dažnai galime sutikti ir savo tarpe, kai mums artimas žmogus yra paliestas kančios ir praradimo skausmo.

Toks žmogus dažnai ramina kitus ir save manydamas, kad savo skausmą jis išsilaižys pats, jam dabar, kaip niekad, reikia pabūti vienam su savo skausmu. O kaip gaila, - juk apsisprendimas pasilikti su savu skausmu ir netektim yra toks apgaulingas kelias vedantis į niekur. Tik dėl to beprasmiškai apaštalas Tomas praleidžia taip svarbų pirmą susitikimą su Prisikėlusiu Jėzumi aukštutiniame kambaryje, ir tik dėl to bet kuris iš mūsų, paliestas asmeninės kančios ir praradimo skausmo, po vieną neišsinarplios iš gyvenimo kančios voratinklų. Tokiu atveju neretai tenka skaityti dar vieną sukrečiantį nekrologą, nei pamatyti vėl gyvenimo džiaugsmu degančias bičiulio akis.

Bet štai ką gali žmogus, kai jis neužsisklendžia savyje, nepasitraukia į savo dvasios dykumą, nešdamas skausmą tik su savimi. Tai Atvelykio Tomas, išdrįšęs dar kartą ateiti kartu su mokiniais į aukštutinį kambarį. Tik dėl Tomo Jėzus dar kartą eina per užrakintas duris ir stipriai užšautas sklendes, kad paliestų ir jį, ir mus savo žaizdų spinduliuojančia šiluma, kad dar kartą kartu su apaštalu Tomu sušuktume: „Mano Viešpats ir mano Dievas“ (Jn 20, 28).

Kun. Egidijus Arnašius

Julius Sasnauskas OFM.

Felix culpa

Gal kas girdėjote, koks buvo oras švenčiant pirmąsias Velykas? Tviskė maloni pavasario saulė ar buvo apniukę ir pilka? Ar lijo kaip antai grasinasi pas mus šiemet? O gal su sniegu, su šlapdriba? Man slapčiomis patikdavo baltos Velykos, kurios pakerta kalendorinį tikėjimą Kristaus Prisikėlimu. Bet ne, velykinio sniego evangelistai būtų nenutylėję. Šv. Jonas, smulkiai aprašęs, kaip du mokiniai lenktyniaudami bėgo prie Jėzaus kapo, turėtų fantastišką foną. Baltu takeliu į didįjį atradimą. Snaigės bučiuoja bėgančio Petro veidą. Meilės atkaklumas. Gal net padvelktų stebuklu. Didžiąją savaitę, užmiršęs savo pažadą nemylėti pavasario Velykose, atkišu veidą saulės bučiniams. Ir daugiau tokių ant suoliukų Rotušės aikštėje. Sunkmečio išdaigtas kvailas džiaugsmas šiluma, už kurią pagaliau nereikia mokėti. Šalia sėdasi stambus pagyvenęs vyras, vilkįs pažįstama „Humanos“ kolekcija. Apsidairęs dėbteli ir išmeta vos ne evangelinę frazę: „Kur gyveni?“ „Už kampo“, – sakau. „Dirbi?“ Išsisuku, negi čia išpažintis: „Tai dirbu, tai ne“. Skamba turbūt kaip skundas valdžia, mus abu staiga susieja bendras tikėjimas. „Gamykloje dirbai?“ – kitas klausimas, nužvelgus mano povyžą. Ak, niekaip nebepraslepsi praieitis! „Dirbau ir gamykloje. Rusijoje.“ Papjuntu, kad mudu jau broliai. Informuoju, kiek buvo aukų per sprogimus Maskvos metro. Mano kaimynas tiki teisingumo pergale: „Bet juos sugaus. Kankins. Pakars viešai“.

Paskutinieji žodžiai tariami iš lėto ir tyliai. Žiūriu jam į veidą, nutviekstą pavasario saulės. Negi dabar ieškočiau slapukės ašaros lietuviškoj Dievo aky? Veidas ramus, užtikrintas. Pirštai pageltusiais nagais lyg mirštantysis kryžių tebegniaužia epochos lūžius atlaikiusio „diplomato“ rankeną. Atsisveikindamas išduodu paslaptį, kad bėgsiu iš čia. Gal į Maskvą. Pavasariniais takeliais. Kaip tie du mokiniai Velykų rytmetį. Jis supranta, bet nesisiūlo būti antruoju. Nežino scenarijus. Didžiosios savaitės sąžinės sąskaitai skirtas Gintaro Varno „Dekalogas“. Nuodėmės veidų galerija. Tarp jų, žinoma, ir tavasis, dėl to gali būti tikras. Tačiau truputį apmaudu, kad vėl nieko nauja po saule. Neįsivaizduoju, kokios patirties veikiamas Paulius įrodinėjo sulig nuodėmių galutinai praradus viltį, jog įmanoma kaip nors kitaip atsverti niekšybės paslaptį. Tą patį „Dekalogo“ vakarą, jau grįžtant namo, ten, kur kitąsyk įsitaiso koks gatvės muzikantas, dabar pasienyje telkšo kraujo klanelis. Greta kelios nuorūkos, saldainio popieriukas. Mūsų dvasios tėvas seminarijoje mėgdavo sakyti, kad

bažnyčių klausyklos pilnos Jėzaus kraujo. Tada dar nebuvau sėdėjęs klausyklos viduje, tai beveik tikėdavau tu.

Klausyklių durlės turbūt prilaiko tą kraują, kad jis neplūptelėtų ant grindų ir nuolat skalautų nuodėmklausių kojas. Paslapčių dabar nebelikę, bet toks sulyginimas vis labiau veikia.

Kiekvienas kunigas, ne tik popiežius, turėtų avėti raudonus batus, jei nori skelbti atpirkimą Avinėlio krauju.

Naują raudoną striukę nuo šiol apsilvėjęs pažįstamas bomžas, kuris rūsiuose ir laiptinėse kažin kaip atlaikė nuožmią praėjusią žiemą. Buvo palikęs prie durų dovanotą antklodę ir tuščius stiklainius, jau maniau jį mirtinai sušalus ir grauziausi, kad neužleidau jam savo lovos. Bet dabar, plevsuojantis po senamiestį raudonais skvernais, jis galės skelbti Kristaus pergalę prieš mano nuodėmę. Raudona pirštinėtą ranką, sėdėdama ant „Pėdkelnių visovės“ palangės Traku gatvėje, tiesdavo praeiviams ir elgetaujanti senutė. Nedažnai ten stabtelėdavau. Kažin ar ji sulaukė Velykų? Visai netoli, aplink raudoną Šv. Mikalojaus bažnyčią Priskėlimo rytmetį savo įprastus tris ratus suks velykinė procesija, ir vėliavėlė prisikėlusio Kristaus rankose bus taip pat kraujo raudonumo. Narsumo ženklas, pasakytų Stivenas Kreinas. Esu kadaise skaitęs jo romaną. Autorius nekariavo nė vienos dienos, buvo jaunas ir žalias, o apie Amerikos pilietinio karo kasdienybę parašė taip, kad šiurpas ima.

Tebebus smalsu, koks oras tąsyk buvo Jeruzalėje. Tai dėl to, kad nedalyvavau, nemačiau, nepačiupinėčiau. Nei sulėtėjęs, nei baltais takeliais nesiveržiau prie Jėzaus kapo, kad galėčiau liudyti, ką tai reiškia. Velykų procesijoje su raudonu narsumo ženklu žengsiu kaip ir visi – be nieko. Išskyrus viena: mūsų nuodėmių galeriją. Juk ji kitados, atėjus laiko pilnatvei, ir išprovokavo visą tą istoriją. O Felix culpa – giedos kunigai Priskėlimo naktį. Apie laimingąją kaltę ir kad ji prisišaukė Atpirkėjo. Nemokamo kaip ana pavasarinė šiluma. Giedokite, giedokite. Kai pagaliau sumigsime pailgė nuo maldų ir kalbų, jis, prisidengęs tamsa, iš naujo apeis nuodėmės miestą susirinkdamas sau tai, ką būsime palikę po savęs. Velykos vienintelė proga įsivaizduoti tokią žmogaus istorijos atomazgą.

PASIVAİKŠČIOJIMAS PO NERIES REGIONINĮ PARKĄ

Vos dieną pašildė saulutė, palijo lietus, ir žiemos sniego - kaip nebūta. Žinoma, ūksmingose, miškingose vietose takai kol kas neišbrendami, bet savaitė kita, ir po gražiausių Lietuvos parkus ims vaikščioti būriai gamtos mylėtojų.

Po Neries regioninį parką mėgtu pasivaikščioti bet kuriuo metu laiku, net ir žiemą, jeigu takai nebūna užsnigti. Ir džiaugiuosi, kad kiekvienais metais vis daugėja lankytojų šiame parke.

Kas tai yra Neries regioninis parkas? Apie jį pasakoja parko direktorė Audronė ŽICKUTĖ.

- Mus dažnai painioja su Pavilnių regioniniu parku. Tačiau tai visiškai skirtingi dalykai. Neries regioninis parkas - tai visų pirma Neries ir jos kraštovaizdis. Parkas, išties per 40 km nuo Grigiškių iki Kernavės, apima pačią gražiausią, pačią raiškiausią Neries slėnio vagą. Čia yra tokių rėvų, tokių kalnagūbrių ir tiek daug natūralių intakų, kurių niekur kitur per visą Neries ilgį nerasite. Ne veltui čia yra regioninis parkas.

Parkas įsikūręs tarp dviejų sostinių - Kernavės ir Vilniaus. Čia, abipus Neries, kūrėsi Mindaugo Lietuva, vietovė buvo labai tankiai apgyvendinta. Tačiau pirmieji gyventojai prie Neries ėmė kurtis dar anksčiau, nuslinkus ledynams. Pagal Neries vagą randama daug senovės gyvenviečių liekanų ir itin daug pilkapių. Pasak padavimų, į Rytus, į saulę tekantis vanduo teikia gyvybę, jaunystę, grožį, o tekantis į Vakarus neša į nežinomas erdves, susijusias su anuo pasauliu. Kur tik parko teritorijoje upė pasisuka į Vakarus - ten vis pilkapyių grandinė. Ne todėl, kad čia būtų buvę daugiausia gyventojų, bet, matyt, Neryje buvo apsisvaloma iš gyvųjų pasaulio pereinant į mirusiųjų.

Didžiausiam parko Karmazinių pilkapyne rasta 113 pilkapių. Trys iš jų atkurti, atrodo kaip prieš 1500 metų.

Parko teritorijoje yra aštuoni piliakalniai. Greta Neries esančiose kalvose įrengti piliakalniai buvo netoli vienas kito ir, ko gero, ant jų uždegti laužai perduodavo žinią kaimyninėms gentims apie artėjantį pavojų. Gaila, kad apie parko teritorijoje esančius piliakalnius mažai žinoma, archeologų tyrinėtus tik vienas - Bradeliškių piliakalnis. Prof. Edmundas Gudavičius daro prielaidą, jog dešiniajame Neries krante, kur XIII amžiuje stovėjo Bradeliškių pils, galėjo būti kunigaikščio Zvinubudo žemės, o kairiajame - Mindaugo brolio Dausprungo žemės. Vėliau Mindaugas užkariavo šias žemes ir jos perėjo Lietuvos karalystei, o prie Neries iškilo pirmoji sostinė - Kernavė.

Nukelta į 8psl.

TĒVIŠKĒS AIDAI

ABN 59 479 733 423

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031.

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation

Redakcija: Redaktorė Marija Augustine,

tel. 03-93649744

email: mgestautas@hotmail.com

Techninė red: B. Kymantienė, E. Ritmejerytė, J. Šneideris

Administratorė: V. Ručkauskienė

Prenumeratos kaina metams - Australijoje \$50, užjūryje \$A100.

Esame dėkingi visiems, kurie kasmet šalia prenumeratos paskiria auką, ir kurie nepamiršta TA savo palikimuose. Tokie visos aukos leidžia laikraščiu gyvuoti. Skelbimai už skilties vieną cm \$4. Užuojautos ir padėkos nuo \$25. Prašome čekius rašyti vardu "Tėviškės Aidai". (Please write cheques in name of "Teviskės Aidai") Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida.

Už skelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį neatsakome. Redakcija korespondencijas trumpina ir taisy savo nuožūra.

Prisikėlimo iššūkis

Atkelta iš Ipsl.

teisingumo – tai šios dorybės išniekinimas. Ten, kur meilė, privalo būti branginama tiesa ir klestėti teisingumas.

Meilės, tiesos ir teisingumo kupiną gyvenimą turime susikurti patys, nes niekas kitas už mus to nepadarys. Šio darbo pionieriais turi tapti i tikėjusieji į prisikėlusį Kristų. Popiežius kalba: „Turint prieš akis tautų vystymosi problemas, tokias milžiniškas, kad kone nusvyra rankos, pagalbom ateina Viešpaties Jėzaus Kristaus žodžiai, kuriais jis mums praneša: „Nuo manęs atsiskyre, jūs negalite nieko nuveikti“ (Jn 15, 5) ir padrašina: „Štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos“ (Mt 28, 20). Atliktino darbo gausos akivaizdoje mus palaiko tikėjimas, jog Dievas yra tarp tų, kurie jo

vardu susiburia ir darbuojasi teisingumo labui“ (CV, 78).

Apaštalas Paulius ragina: „Jeigu esate su Kristumi prikelti, siekite to, kas aukštybėse, kur Kristus sėdi Dievo dešinėje“ (Kol 3, 1). Kristuje matome gražiausią meilę, nuvedusią jį iki kryžiaus mirties, kad mes turėtume gyvenimą. Kristus ne tik kalba: „Aš atėjau, kad žmonės turėtų gyvenimą, – kad apšiai jo turėtų“ (Jn 10, 10), bet savo mirtimi bei prisikėlimu šiuos žodžius patvirtina. Velykinėje maldoje, ypač švęsdami Eucharistiją, palinkėdami vieni kitiems Dievo malonės, galinčios padaryti mumyse patį reikalingiausią stebuklą – su kaupu pripildyti tarnaujančios, visiems gera linkinčios meilės – meilės tiesoje ir teisingume.

LENKIJOS PREZIDENTO ŽŪTIS STIPRINA ABIEJŲ TAUTŲ SOLIDARUMĄ

Edmundas Simanaitis

Lenkijos prezidento Lecho Kačinskio, jo žmonos Marijos ir tos šalies politinio bei šviesuomenės elito žūtis skaudžiu aidu atsiliepė visose demokratinėse šalyse. Lenkija ištikusi nelaimė palietė ir Lietuvą - Lenkijos strateginę partnerę. Be to, abiejų valstybių istorija liudija buvus daug istorinių, politinių, valstybinių, kultūrinių sąsajų. Vėl iškyla prisiminimai apie praėjusio amžiaus lemtingus įvykius, lėmusius itin skaudžių pasekmių Europos šalims, taigi ir Lenkijai ir Lietuvai.

Valstybių likimą sprendė vadeivos diktatoriai

1939 m. rugpjūtį dviejų totalitarinių režimų vadeivos Stalinas ir Hitleris (S-H) Maskvos Kremliuje slapta susitarė pasidalinti Rytų ir Vidurio Europos nepriklausomų demokratiškas valstybių teritorijas. Suokalbio paktą Stalinas pasirašė užsienio reikalų komisaro Molotovo, o Hitleris - Vokietijos užsienio reikalų ministro Ribentropo ranka. Lenkija buvo pasidalinta pusiau. Rytinė dalis atiteko Sovietams. Beje, ir Lietuva taip pat.

Teisybės dėlei privalu priminti, kad Lenkija pirmoji iš kaimynių valstybių 1938 m. ultimatumu pareikalavo pamišti Vilnių ir teisę susigrąžinti okupuotas Rytų Lietuvos etnines žemes. Po metų Vokietija irgi ultimatumu atplėšė Klaipėdos kraštą. 1940 m. S-H suokalbio pagrindu Sovietų Sąjungai, taip pat pakabusiai ultimatumą, okupavo visą Lietuvą. Visos didžiosios kaimynės reikė pretenzijų nedidelei Lietuvai, kuri savo jėgomis apginti Nepriklausomybę nebūtų pajėgusi. Po I Pasaulinio karo susiklosčiusi geopolitinė padėtis Baltijos šalims buvo nepalanki.

Apie budelių atsakomybę nutylima

Po II Pasaulinio karo Vakarų didieji politikai Baltijos šalis atidavė „lokiui“ kaip neva teisėtą grobį. Rusų publicistas Boris Sokolov teigia, kad gedulinga Katynės ceremonija „V.Putinui suteikė palankią progą pasiūlyti Lenkijai nutraukti ginčus dėl istorijos.“ Pasak jo pasiūlymo bendros pastangos „apmąstyti nacionalinį atminimą ir istorines žaizdas gali padėti išvengti nesupratimo akligatvio ir amžino sąskaitų suvedinėjimo.“ Lenkų premjeras D. Tušk atsakė, kad „tiesa apie Katynę neturi atitolinti rusų ir lenkų tautų.“ B.Sokolov pastebėjo, kad V.Putin daugiau kalbėjo apie savo užuojautą Katynės aukoms ir beveik nieko apie Katynės budelių atsakomybę.“

Žiniasklaidoje ir internete pasirodė žinių apie Rusijos karinės prokuratūros nenorą išslaptinti kaltinamąją išvadą apie nusikaltimus Katynėje. Kuo tai paaiškinti? Svarbiausi šios bylos dokumentai buvo perduoti lenkų istorikams. Juose buvo paminėti ir asmenys, tiesiogiai susiję su Katynės žudynėmis. Jeigu šios žinios taptų vieša paslaptimi, tuoj pat kiltų teisėtas klausimas: Kodėl iki šiol žudynių organizatoriai ir budeliai nepatraukti teisminei atsakomybėn? Kodėl raudonojo genocido vykdytojai puikuojasi valstybiniais apdovanojimais, gautais už nuopelnus „komunistinio statyboje“?

Pirmiausia naikinamas tautinės-pilietinės savimonės stuburas

Lenkijos karininkų, policininkų, intelektualų ir civilių belaisvių žudynės 1940 m. pavasarį Rusijoje netoli Smolensko miške vykdė čekistų profesionalai žudikai. L. Berijai pasiūlius, Stalinui pritarus, pagal

1940 m. kovo 5 d. VKP(b) CK Politbiuro sprendimui buvo nužudyti į nelaisvę patekusieji lenkų karininkai ir dalis intelektualų. Iš viso buvo sušaudyti 21 857 Lenkijos Respublikos piliečiai, iš jų absoliuti dauguma - karininkai.

Beje, kitų pavergtų kraštų piliečiai taip pat buvo žudomi Rusijos Kalinino, Charkovo kalėjimuose ir kitur. Pasmerktuosius čekistai įvardydavo pagal sovietinį žargoną: „kapitalistų agentais, nacionalistais, žandarais, dvarininkais, žemvaldžiais, buožėmis, šnipais, sabotuotojais, fabrikantais, buržuaziniai valdininkais.“

Pritrūko politinės valios įvardyti genocido ir karo nusikaltimus

Rudajam ir raudonajam agresoriams susirėmus tarpusavyje ir Vermachtui užėmus dalį Rytų teritorijų, buvo aptikta Katynės kapavietė. Vokiečiai sudarė tarptautinę komisiją, kuri ištyrė kapavietę nustatė, kad Lenkijos karininkus sušaudė sovietiniai baudėjai. Egzilinė Lenkijos vyriausybė Londone dėl to nutraukė diplomatinis santykius su sovietais. Maskva griebsi daugyk išmėginto metodo - suversti atsakomybę už komunistinio režimo padarytus nusikaltimus kitiems. Vadinamoji Burdenkos komisija įvykdė Kremliaus užduotį - sufabrikavo naujus argumentus ir Katynės aukų žudikais įvardijo vokiečius. Maskva laikėsi šios versijos iki 1990 m. Trumpalaikiai demokratijos vėjai Rusijoje privertė Kremlių pripažinti, kad Katynėje komunisto stovybos labai pasidarbavo NKVD. Tačiau Rusijos generalinė prokuratūra pritrūko ryžto, arba jai nebuvo leista, Katynės masines žudynes įvardyti kaip karo ar genocido nusikaltimą.

Rusų disidentės Valerijos Novodvorskajos nuomonė

Lenkijos prezidentas L.Kačinskis su didele grupe valdžios ir visuomenės atstovų skrido į Katynę pagerbti nužudytųjų Lenkijos kariuomenės karininkų atminimo. Lėktuvas prie Smolensko patyrė avariją. Žuvo skridusieji pareigūnai ir visuomenės atstovai, igulos nariai, iš viso 96 žmonės.

Žiniasklaidoje radosi daug spėlionių ir žūties versijų. Verta dėmesio rusų disidentės Valerijos Novodvorskajos nuomonė, paskelbta internete: „Bet Katynė-1 uždengė Katynė-2., o migla - kaip alibi geresnis nei vokiečiai. Įrodymų nėra ir nebus. Vietoje jų - mano absoliutus įsitikinimas. Prezidentas Kačinskis buvo kaip krislas čekisto akyje, jį skalbė sovietiniai telekanalai kartu su prezidentais Juščenka ir Saakašvili. Jis atsiskaitė iš karto už viską: už Gruzijos palaikymą, už tą herojišką reisą į Tbilisį; už stipendijas ir vietas universitetuose, paskirtas Baltarusijos studentams; už prieglaudą čekėnų laidoms ir čekėnų pabėgėliams; už bandymą nutiesti Jaruzelskį; už antisovietizmą ir antikomunizmą; už orientaciją į Vakarus; už filmą „Katynė“; už klausimus Katynės tema; už aktyvų vaidmenį NATO.“

Trečias kartas nemeluoja

Dr. Rūta Gajauskaitė, kriminologė

Tris kartus buvo apgautas pasaulis ir nusikraustos tautos: pirmą kartą su slapta Ribentropo-Molotovo sutartimi, antrą kartą - su dviejų dangoraižių JAV taranavimu, o trečias kartas ar tik nebus - Lenkijos lėktuvo katastrofos scenarijus?...

Bet ir po 50 metų Ribentropo-Molotovo slapto sutartys buvo išviešintos - o komunistas prilygintas nacizmui. JAV dangoraižių „taranavimą“ paneigė pačių amerikiečių žiniasklaida inžinierių ir sprogdintųjų paskaičiavimais.

Šitaip turėjo būti atstatyta teisybė ir su lenkų karininkų žūtimi Katynėje bei su visomis iš to sekančiomis pasekmėmis. Tačiau ir vėl eilinė „nelaimė“, ir vėl kalta ne Rusija, o patys lenkai. Ir vėl gerai paruošto melo scenarijus sukamas išreniruotos rankos...

Krenta, kapitaliai suremontuotas (kieno specialistu?) , Rusijoje pagamintas lėktuvas. Dūža - (ne sprogsta), lūžta į kelias dalis ir krenta žemėn Lenkijos vyriausybiniis lėktuvas. Krenta iš labai nedidelio - vos medžių viršūnes siekiančio aukščio, bet žūva visi keleiviai! Visutėliai. Ar gi ne keista?

Nors dangulio oro katastrofų, kritusių iš kelių šimtų metrų, žuvusiųjų būdavo mažesnioji dalis, daugiau sužalotų. Tačiau lenkai žuvo visi, o jų atpažinimą greitomis apsisakė atliksianti Rusija Maskvoje!

Kodėl ne Lenkijoje - Varšuvoje? Ar kad nerastų ko nereikia, ar kad nenustatytų kodėl visi negyvi keleiviai, prie tokios lengvos katastrofos?

Gal kam nors šito reikėjo - šimtaprocentinio sunaikinimo? Tegul ir neįtikėtino, bet garantuojančio Katynės problemos nuslopinimo...

Antrą kartą Lenkija netenka savo Tautos žiedo, pasididžiavimo ir vilties.

Antrą kartą Lenkijos elito žūtis siejama su Katynės vardu.

Antrą kartą neatstatomas praradimas siejamas su rusų vardu.

Ir antrą kartą Rusijos vadovybė nepripažįsta savo kaltės...

Pirmą kartą, kai Katynėje buvo nužudyti dešimtytūkstančių Lenkijos karininkų - kaltė 50 metų buvo verčiama fašistams. Bet gi tiesa išaiškėjo ir teko pripažinti kaltę, atstatyti žalą bei viešai atsiprašyti.

Tarptautinės konvencijos dėl belaisvių privalomos visiems. Tačiau dabartinė Rusija 20 metų išsisukinėja ir dalį SSSR paveldo pripažįsta (sau naudingą), o nuo dalies - kratosi.

Tačiau Rusija nieko panašaus nebuvo padarėsi ir net nesiruošė. Tai ne jos kišeni - atlygti 1/6 Žemės gyventojų už padarytą žalą, nes didoką dalį jos vis dar grobia (dujas, naftą, auksą, deimantus) ir Europai pardavinėja...

Abipusiai naudingų santykių tęstinumo būtinybė

Katastrofos priežastys bus ištirtos nuodugniai. Disidentė V. Novodvorskaja sako:

„Aš nežinojau, kad lenkai susiruošė tokiam beprotiškam skrydžiui. Savo priešų lėktuve, aplamdytame TU, priešų suremontuotame jau po Kačinskio pergalės rinkimuose, be spaudos, be karinių lėktuvų apsaugos, be kontrolės, apleistame kariniame aerodrome,

Taigi, tas ratas ir toliau labai komunistiškai sukasi, bei ta pačia gaida girgžda. Kaip buvo žudoma čekėnų tauta sovietmečiu - žudoma ir dabar. Buvo badu marinuami ukrainiečiai - dujos užsukamos ir dabar. Juodino Lietuvos partizanų banditų vardais - teroristais vadinami laisvės kovotojai ir dabar.

Taip ir turi būti - juk visi tie patys valdžioje.

Lietuviai privertė Rusiją prisipažinti Molotovo-Ribentropo slapto protokolus ir to dėka išsiveržė iš okupacijos.

Lenkai privertė Rusiją pripažinti Katynės žudynes, tačiau nuo tarptautinės teisės pažeidimo pasekmių - vis išsisukinėjo komunistų priedanga. Lenkijos Prezidento su visa palyda kelionė į Katynę žuvusiųjų pagerbimui, kur jau dalyvauti turėjo ir kaltoji pusė - galėjo konkluduotiems veiksmais parodyti Pasauliui tikrąją tiesą.

Bet nuo jos buvo labai lemtingai išsisukta.

Antrą kartą Pasaulis pamato ekranuose labai gražiai nufilmuotą lėktuvo katastrofos vaizdą (in profil ir in fas), taip lyg kažkas specialiai būtų laukęs su kamera... Nors lėktuvas krito ne orouosto teritorijoje, kurioje gal ir yra vaizdo kameros.

Atsimenate, kaip panašiai buvo ir JAV su 2 dangoraižių „nugriovimu“, taranuojant lėktuvais? Taip pat lyg užsakyta dvi kameros (in profil ir in fas) švairi, saugiu atstumu nufilmavo vieną lėktuvo trenkiamą į dangoraižį, o šis stovėjo dar 0,5 valandos ir „laukė“ antro broliuko žūties. Po to antrojo dangoraižio taranavimo abu namukai labai tvarkingai, pagal visas sprogdinimo taisykles mieste, „nutūpė“ dulkių debesyje, neužkabinę nei vieno šalia esančio pastato...

Net po atominės bombos sprogimo Hirosimoje stovi gelžbetoninio pastato karkaso griaučiai, nei sutirpę, nei nugriuvę, nei nudulkę. Stovi kaip rūstus perspėjimas.

Tuo tarpu JAV dangoraižiai nudulkėjo ir net geležiniai karkasai sutirpo... Vėlesni tyrimai parodė ir architektų, ir inžinierių, ir sprogdintųjų išvadomis, visai priešingas, nei lėktuvų tarnavimo pasekmes. Bet...

Bet paleistas oficialus gandas apie teroristinį aktą per 10 metų įsitvirtino istorijos atmintin ir reikės dar 50 metų.

Taip ir Lenkijos lėktuvo katastrofa - filmuota medžiaga yra, keli liudininkai, matė kaip lėktuvas „lūžo“, bet ne sprogo - yra, dabar belieka juoduojų dėžučių pokalbis „sureguliuoti“ ir žuvusiųjų tyrimo aktus sufalsifikuoti...

visiškai atiduoti tamsioms čekistų jėgoms... Dabar suprantama, kodėl „Katynė“ paleido televizijoje; tai buvo kaip gabalėlis sūrio pelėkautuose.“

Reikia tikėtis, kad galimos diversijos tikimybė bus patikrinta ir išnagrinėta. Lietuvai strateginės partnerės Lenkijos vadovo L.Kačinskio dalykiškų, abipusiai naudingų santykių su Lietuva politika tikriausiai bus tęsiama. Tuo įsitikinsime po naujo prezidento rinkimų.

Aukas bažnyčioje atnešė LSS vyr. Brolijos vadas Tomas Dundzila ir vilkiukas brolis Balnionis

Pietus ruošia broliai Linas Bražionis ir Alex Tigani ir sesės Benita Strazdauskaitė ir Judrina Kymantaitė

„Džiugo“ Tunto Kaziuko mugė Melbourne

Sekmadienį, kovo 14-tą dieną ši šventė prasidėjo šv. Mišiomis, kurių pradžioje skautai-ės įnešė vėliavas. Šv. Mišių eigoje jie skaitė skaitinius, giedojo.

Lietuvių namuose vyko Kaziuko mugė, kurioje buvo parduodami riestainiai (baronkos), bandelės, pyragai.

Skautai-ės buvo pavaišinti dešrelėmis su duona (hot dogs).

Vyko loterija, kurioje buvo paaukoti fantai. Bilietas tik 20c. Esame dėkingi fantų aukotojams.

Sueigoje dalyvavo 45skautai-ės. Sueigos metu paminėta kovo 11-Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo diena. Šv. Kazimiero sueigos metu skautų įžodį davė Tomas Brokas ir Paulius Skridulis. Į mūsų sueigą iš Amerikos buvo atvykęs LSS vyr. Brolijos vadas Tomas Dundzila, šiuo metu gyvenantis Canberroje.

Sueiga užbaigta šokiu „suk suk ratelį“ ir daina „ateina naktis“, kurią atlikome susikibę rankomis.

Tunto vardu dėkoju visiems, kurie prisidėjo prie mūsų tradicinės šventės.

Budėkime!

„Džiugo“ tunto tuntininkė

Didieji mažųjų klausimai, į kuriuos atsako kun. Antanas Saulaitis

Kodėl Dievas sukūrė žiurkes ir kitus gyvūnus, kurie nieko gera nedaro? (Ūla iš Vilniaus)

Ūla, žiurkės, pelės ir kiti gyvūnai labai užsigautų, jei jiems kas pasakytų, kad nieko gera nedaro. Žiurkės valo gamtą, ēsdamos mažesnius gyvius palaiko gyvūnijos pusiausvyrą, o pačios tampa didesnių gyvūnų skanėstu. Žinoma, Nojus į savo laivą galėjo neimti uodų...

O Komunijoje, kurią dalija kunigas, ar yra vitaminų? (Domykas, 7 metai)

Komunijoje yra daug vitaminų, kad mes sveikai gyventume: vitaminas A – atjauta, B – bičiulystė, D – džiaugsmas, G – gailėstingumas, M – meilė, T – teisingumas, R – ramybė, V – vienybė.

Ar gerai eiti į bažnyčią todėl, kad močiutė už tai sumoka keturis litus? (Laura iš Alytaus)

Aišku, galima bažnyčią lankyti už keturis litus. Tada turi savų pinigų rinkliavai ar vargšams sušelpti. Laura, galima ir pabandyti, kaip jautumeisi už dyką nuėjusi.

Spindulėliai

Mano Atostogos

Šiais laikais daugelis žmonių, ypač mano bendraamžiai, nemėgsta rašyti rašinėlių. Dabar kiekvienas labai greitai suspaudo mobilaus telefono klavišus ir akimirksniu žinutė pasiekia adresatą.

Mano atostogos buvo labai įdomios, bet per trumpos. Atostogų metu aš pasirinkau dirbti nešiodamas žmonėm reklamas į pašto dėžutes. Dirbti norėjau kad uždirbti pinigų. Aš taipau pinigų nusipirkti naują kompiuterį. Smagu pasigirti, kad uždirbau daug. Savaitgaliais važiuojome prie jūros, buvome Point Lonsdale, Anglesea ir Torque. Ėjome į pležą, daug maudėmės, žaidėme futbolą. Mama dalyvavo labai daug varžybose ir laimėjo keletą kartų, ji labai gera plaukikė! Per atostogas aš su savo draugais žiūrėjome daug filmų, kurie man labai patiko. Paskutinę dieną aš su broliu ir tėvu nuvažiuojome į Luna Park. Mes ten praleidome visą dieną važinėdami

įvairiais įdomiais atrakcionais. Man labai patiko.

Tai taip ir praėjo mano atostogos. Negalvoju, kad taip greitai jos gali praieiti. Tai tiek šiam kartui, jei norite žinoti daugiau, tik paklauskite manęs, aš Jums smulčiau papasakosiu.

Mano trečiadieniai

Kiekvieną trečiadienį mano mokykloje būna labai įdomūs ir įvairūs užsiėmimai. Vietoj anglų, matematikos ar kitų pamokų, mes, visi devintokai, lankome visokius skirtingus būrelius. Šį trimestrą aš pasirinkau „Working it out“ ir „Dollar wise“.

„Working it out“ išvertus iš anglų kalbos ir paaishkinus yra darbo vietos ieškojimas. Būrelis mus mokina kaip surasti darbo vietą, kaip ieškoti darbo, gauti darbo vietą. Mes rašome savo biografiją, bandome įtikinti darbo viršininką, kad priimtų mus ar kitą žmogų į darbą. Važiuojame į įvairias darbo įstaigas pasižiūrėti kaip kiti žmonės dirba.

„Dollar wise“ - pinigų supratimas. Mokomės kaip taupyti pinigus, naudoti akcijomis. Šiuo metu žaidžiame žaidimą, kur gavę 500 000 netikrų pinigų turime taisyklingai ir gerai investuoti į akcijas. Sudarome pinigų biudžetą, kad galėtumėm eiti į universitetą ir išgyventi su maža suma pinigų. Man labai patinka šios pamokos, nes jos mane labai domina ir duoda gerus praktinius naudingus patarimus. Negaliu sulaukti kito trimestro kai mes darysime kitus užsiėmimus.

Aidas Žilinskas

Medžiai

Prieš atsirandant medžiams, prieš daug, daug metų, seniai, seniai žemėje buvo tik pagaliukai, žolė, akmenukai, žmonės, žemė, gyvuliukai ir kalnai, bet nebuvo medžių.

Vieną dieną trys žmonės ėjo medžioti ir pamatė tris paukščiukus danguje. Žmonės metė ietis į

paukščius, bet jie nepataikė į juos. Vienas žmogus padarė medį iš pagaliukų. Žmonės metė ietis į paukščius ir pataikė į visus paukščiukus. Žmonės ėjo namo su maistu ir vienas žmogus užbūrė sudėtus pagaliukus ir padarė tikrą medį. Kiti žmonės padarė kitus medžius ir tiek daug medžių buvo, kad dabar yra miškai.

Kai mes buvom Portsea

Vieną sekmadienio rytą mama, tėtė ir mano draugas Tomas važiuojome į Portsea, prie jūros. Portsea vyko keturių kilometrų plaukimo varžybos, kur mano mama plaukė. Kol mano mama plaukė, mes su Tomu nubėgom šokinėti nuo Portsea priplaukos tilto. Šokom nuo trijų metrų aukščio tilto į vandenį. Buvo labai linksma, truputį baisu, vanduo buvo šaltas.

Pietums mes visi nuėjome į restoraną valgyti. Buvo skanu, nes buvo daug bulvių čipsų. Buvo puiki diena būti ore, maudytis okeane su savo draugu.

Gintas Žilinskas (11 metų)

Vegetarų suvažiavimas

(Tęsinys)

Filomena Taunytė

-Akių rainelė turi ryšį su stuburu, stuburas per nervus turi ryšį su kiekvienu žmogaus organu. Stuburo slankstelių pasislinkimas gali imituoti organų (įnervuojamų iš stuburo išeinančių nervų) ligą,- sakau Aurelijai. -Serga stuburas, o skauda kepenis, skrandį, inkstus, kojas ar rankas. Dėl to akių diagnostika ne visuomet tiksli. Tačiau jeigu žmogus turi pinigų ir nori jais pasidalinti su akių diagnostikos specialistu, nereikėtų traukdyti. Tačiau tokia diagnostika turėtų būti paremta klinikiniais tyrimais. Pasiziūrėkime į tavo akių rainelės ir sulgyinkime jas su stuburo slanksteliais. Gal tavo susirgimų priežastis stubure. Pasislinkę stuburo slanksteliai ar iškrūpęs stuburas spaudžia nervus ir sukelia įvairius vidaus organų negalavimus. **Stuburas žmogaus sveikatos vieškelis.**

Vieškelis turi būti tiesus. Mūsų vieškelis - stuburas šiek tiek išlenktas nes to reikalauja gyvenimas stačiomis. Jeigu vaikščiotume keturiomis, kaip mūsų mažieji broliai gyvūnai, stuburas būtų tiesus ir su juo turėtume mažiau rūpesčių. Senatvėje „neremontuotas“ (vieškelis) stuburas, apsineša gyvenimo dulkėmis, susiaurėja, susidėvi, sumažėja slanksteliai ir tarpai tarp jų. Sumažėja ir pats žmogus. Vaikščioti darosi sunkiau, dažnai krinčama, užkliuvus už menko grumtelio susieidžiama. Lipant laiptais, reikia laikytis už turėklų, einant už

mylinčios, norinčios pagelbėti rankos ar lazdos. Tai taisyklė, kaip dažna taisyklė vyresniame amžiuje sirgti osteoporoze, osteochondroze, spondiliartroze ir kitomis sklerozėmis, kurias gydome vaistais, nors vaistų, toms ligoms efektyviai, gydyti nėra. Yra tik didelis vaistų firmų noras praturtėti, mulkinant sunegalavusius, o labiausiai dažnai sergančius senelius iš kurių didžiausi pelnai. Geriausiai nuo minėtų amžiaus sukeltų pakitimų padeda mityba ir mokslas subtiliai naudojantis, kiekvienam individualiai parinktais pratimais. Niekam vyresniame amžiuje nepakenks, bet pagerins medžiagų apykaitą spiritiniai vaistažolių antpliai, ar bent „trejos devynerios“. Vartoti tokio antpilo po šaukštą prieš valgį lieso senelio gydymui, nes taip padidėja apetitas ir šaukštą po valgio apkūnaus senelio gydymui, kad apetitas nuo antpilo nepadidėtų. Vaistažolių antpliai ir linų sėmenų aliejus (linetolis) yra bene geriausi ir pigiausi vaistai mažinantys sklerotinius pakitimus. Linų sėmenų aliejus (linetolis) liesam seneliui gerti šaukštą po valgio, (kad nemažintų apetito), apkūniam seneliui šaukštą prieš valgį, (tikintis, kad nuo to apetitas šiek tiek sumažės).

Pokalbis su daktare Indre Chmieliauskaite

Neužtarnautą garbę Sydnejaus lietuviams suteikė atvykusi iš Lietuvos dr. Indrė Chmieliauskaite. Globojama Romo ir Marytės Linų atvyko į Šv. Kazimiero Mišias Lidcombe. Po pamaldų gretimoje salėje turėjo vykti „Kaziuko mugė“, tačiau ji buvo nukelta į kovo 21 d. Šv. Mišias aukėjo lenkų tautybės lietuvių kapelionas Jonas Stankevičius. Viešnia buvo atvykusi su smuiku ir pagrjojo mums J.S. Bacho Ariją ir F. Schuberto Ave Maria, kuri mus nukėlė pas patį Šv. Kazimierą. Sužinojau, kad Jūsų viešnagė Sydnejuje labai trumpa, bet vistiek norėjusi paklausti keletą klausimėlių.

Dirbate vyriausiąja specialiste Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerijoje.

Ar atvažiatote tarnybiniais reikalais, ar tik maža Australijos kengūras ir lietuvius, suradusius šį žemyną?

Praėjusių metų gruodžio mėnesį Vilniaus universiteto medicinos fakultete apgyniau biomedicinos mokslų daktaro disertaciją. Pabaigusi studijas, svajojau išvykti paatostogauti ir aplankyti tolimąjį Australiją. Tokiai svajonei mane dar vaikystėje įkvėpė Marytė ir Romas Linai. Po ypač snieguotos ir šaltos žiemos Lietuvoje čia pavyko pasidžiaugti šiluma ir išvysti neregėtų dalykų.

Jūsų smuiko valdymas, mano supratimu, priklauso aukščiausios klasės smuikininkui. Kur mokėtės šito meno?

Smuiko specialybės pradėjau mokytis būdama šešerių metų Telšių muzikos mokykloje. Grojau kompozitoriaus B. Dvariono jaunųjų styginių instrumentų atliekų konkurse, kur buvau pakviesta studijuoti Muzikos akademijoje. Baigusi vidurinę mokyklą, įstojau į Vilniaus universiteto medicinos fakultetą, o savo

muzikos pedagogams prižadėjau, kad neapleisiu smuikavimo. Studijuodama antrame kurse, fakultete perskaičiau skelbimą, kviečianti groti Europos studentų medikų ir gydytojų orkestre. Pagal skelbime išdėstytas sąlygas organizatoriams nusiūniau savo atliekamos muzikos įrašų, solines ir orkestrines patirties aprašymą, muzikinį išsilavinimą patvirtinančius dokumentus, kuriuos peržiūrėjęs dirigentas davė teigiamą atsakymą. Taip nuo 1999 m. tapau vienintelė Baltijos šalių atstovė Europos studentų medikų ir gydytojų simfoniniame orkestre. Orkestras kasmė susirenka kitoje Europos šalyje. Jau koncertuota Vokietijoje, Danijoje, Škotijoje, Šveicarijoje, Ispanijoje, Portugalijoje, Vengrijoje, Norvegijoje, Lenkijoje, Čekijoje, Anglijoje, Italijoje, Kroatijoje. Jo susitikimu organizatoriais tampa patys jo dalyviai, norintys pristatyti savo šalį. Orkestro repertuaras kasmė keičiasi. Į jį visada įtraukiama šalies, kurioje rengiami koncertai, kompozitorių kūrybos. Iš organizatorių gavę natas, savo partijas orkestro dalyviai kelis mėnesius repetuoja iki susirinkimo, o kartu susirinkę kasdien repetuoja po 7-8 val. Dešimt dienų trunkantys susitikimai pabaigiami keliuose miestuose surengiamais koncertais. Visos koncertų metu surinktos lėšos skiriamos labdarai. Taigi, medikai gali padėti kitiems ne tik gydydami, bet ir suvienydami savo pomėgį muzikai. Orkestro dalyviai turi patys sumokėti kelionės išlaidas ir dalyvio mokeskį už maitinimą, nakvynę ir kt. Džiaugiuosi, kad man padėjo JE Didžiosios Britanijos ambasadorius Lietuvoje, Medicinos fakulteto rėmėjas. Dalyvavimas šiame orkestre suteiks daug galimybių pristatyti Lietuvą kitų šalių atstovams: visi visada su nekantrumu

Gydytoją, rašytoją FILOMENĄ TAUNYTE,

sveikiname tapusia Rašytojų Sąjungos nare.

Kartu sveikiname atšventusią (balandžio 11 d.) 85-rių metų gimtadienį.

Linkime sveikatos, kūrybinės minties ir ilgų gyvenimo metų.

O metai juk ne tam, kad juos skaičiuotum,

*Tik buvo vasara - ir vėl klevai rudi,
Čia tik žiema balta skara pamojo,
O pamiškį ir vėl beržai žali...*

Nuoširdūs mūsų palinkėjimai iš Australijos lietuvių. Australijos Lietuvių Katalikų Federacija ir "Tėviškės Aidų" darbuotojai

Kinijoje būti senam garbė.

Žmogus, kinų nuomone, senas kai jam maloniau sėdėti namie, nei būti draugų kompanijoje, kai grauzia nagus dėl kiekvienos, rodos, veltui praleistos dienos ir smerkia jaunimą dėl jo elgesio, aprangos ar šukuosenos. Jeigu mano, kad anksčiau gražiau suokė lakštingalos ir skaisčiau žydėjo rožės. Jeigu vyras labiau domisi kotletu, nei ji atnešusia padavėja. Nuo savęs pridėčiau, kad senatvėje, (sutrikus lygsvarai), žmogus

*Ir nestabdykim laikrodžio rodyklį,
Kad nereikėtų vietoje stovėti,
Tegul negrįš jaunystė nei vaikystė,
Bet liks dienų branda ir jų prasmė.*

ieško turėklų, kad lipdamas laiptais jų prisilaikytų. Jam tvirčiau ir lengviau vaikščioti lygiu šaligatviu. Dabar netgi madinga ir rekomenduojama, bet kokiam amžiuje naudotis dvejomis lazdomis. Tokios lazdos ne tik palengvina vaikščiojimą, bet lavina pečių, bei rankų raumenis. Vyresni, bijodami pajuokos, lazdos gėdijasi, nes jaunimas užmiršęs pamokantį priežodį, kad „lazdos ir terbos“ išsižadėti negalima, iš senatvinės negalios tyčiojai. Jūs pamokė Enšteinas

„Jaunas žmogus tyčiodamasis iš senatvės, tyčiojasi iš savęs, jeigu jam pasiseks“. - sakė mokslininkas paskutiniiais žodžiais primindamas, kad sulaukti senatvės (protiingiausio laiko gyvenime) skirta ne kiekvienam.

Pasitaiko, kad paminėtos senatvei būdingos ligos, turinčios teisę aplankyti septyniadešimtmetį ar aštuoniadešimtmetį gerokai pasiankstina. Taip atsitiko Aurelijai. Kukliu, padoriu gyvenimo moteris sulaukusi pensijos nusipelnė sulaukti ne ligų, bet geresnių ir laimingesnių dienų.. Didelė nosimi, didelėmis rankomis ir kojomis jai nuo pat vaikystės tėvai skyrė senmergės dalią. Vyresnioji nešioja ir vystė jaunesnę, gražesnę seserį. Einančiai į jaunimo vakarėlius „negražioji išlygindavo gražiosios sukneles. Neliko bemokslė tik tarybinės santvarkos dėka. Santvarka neapsiriko. Aurelija tapo viena iš geriausių mokytojų. Įsitvirtinus nepriklausomybei jai pradėjo nesisekti. Moteris kentėjo dėl naikinamų kaimo mokyklų, niekinamus lietuvių kalbos, nepakankamo pamokų kiekio literatūrai. Tačiau mesti mylimą darbą ją privertė motiną ištikę insultas.

- Būdama namie tikėjaisi išgydyti mamytę, bet susirgau pati.- kalbėjo viešnia.

Ieškodama užklupusių skausmų ir negalios priežasties, moteris (tebesikremtanti dėl švietimo pertvarkos, pradėjo krintis ir dėl sveikatos pertvarkos, atėmusios iš paprastų žmonių teisę į nemokamą medicininę pagalbą, bei ištyrimą. Tiriantis pravačiuose kabinetuose, sutirpo Aurelijos santvarkos.

- Nebeturiu jėgų mamos pakelti. Žmogaus nusišamdyti pinigų neturiu, dirbti nebesugebu, nežinau ar nuo vaistų ar nuo amžiaus akys susilpnėjo. Galvojau gal ašiniai pagelbės. Prieš mėnesį užsirašiau į poliklinikos akių kabinetą. Gydytoja susirgusi, o jos niekas nepavadoja. Sveikata kasdien blogėja. Pasiziūrėkite mano tyrimus. Pensijos vaistams nusipirkti nebeužtenka.

Kodėl pasirinkote darbą Lietuvos valstybės tarnyboje?

Manau, kad čia didelės galimybės dirbti savo Tėvynei ir darbas nors ir nėra lengvas, bet yra įdomus. Lietuvai įstojus į Europos Sąjungą, daug teisės aktų, taikomų Lietuvoje ir kitose Europos šalyse, gimsta prie bendro posėdžių stalo dirbant iš visų Europos Sąjungos valstybių suvažiavusiems tarnautojams Briuselyje. Pagal kompetenciją tenka pristatyti Lietuvos poziciją Europos Sąjungos institucijų darbo grupių posėdžiuose. Labai džiaugiuosi ir didžiuojuosi, kad Lietuva atgavo laisvę ir yra lygiateisė Europos Sąjungos valstybė.

Ar neplanuojate pereiti į diplomatinę tarnybą?

Neplanuoju.

Mažai turėjote progos sutikti daugiau Australijos lietuvių. Sydnejuje 1947-1952 m. buvo 2000 lietuvių. Iš jų jau 900 išlisis lietuvių sekcijos kapuose. Turime ir dabartinių emigrantų iš Lietuvos. Vieni sako, kad jų yra šimtas, kiti - penki šimtai. Kaip gražu ir malonu būtų, kad jie pasektų Jūsų pavyzdžiu...

Antanas Kramilius
„Tėviškės Aidų“ korespondentas

(Bus daugiau)

Garbingo 80-to gimtadienio proga nuoširdžiai sveikiname ilgametę Katalikių Moterų Draugijos narę

Aldoną Vyšniauskiene, linkėdami jai stiprios sveikatos, geros nuotaikos ir dar daug šviesių, gražių dienų ateityje.

Melbourno Lietuvių Katalikių Moterų Draugija

Pakalbėkime apie sveikatą...

Gyvenimas matuojamas kas septyneri metai

Virgilijus Skirkevičius

Vaikystėje svarbiausia - motinos meilė

„Kas septyneri metai žmogaus organizmas keičiasi ir atsinaujina. Ir kiekvienas tarpas yra labai svarbus. Tie septynmečiai turi savo įtaką tolimesniam žmogaus gyvenimui“, - pasakojo vaistininkas. Pirmieji septyneri metai žmogaus gyvenime yra nuo užgimimo iki septynerių - jis vystosi, auga ir formuojasi visi organai. Pasak vaistininko, šiame laikotarpyje mažyliui labai svarbi yra mama. Jei bus gera ir rūpestinga mama, vaikas sėkmingai augs. Pasakojo, kad į jį kartą kreipėsi vieno berniuko, kuriam nuolat lūždavo kaulai, artimieji. Jie klausė, kokių žolių mišinių jam pagirdyti. Padėti vaistininkas berniukui nelabai galėjo, nes vaikuvi reikėjo tik vieno - mamos, kuri buvo išvykusi uždarbiauti į užsienį.

„Pirmuoju septynmečiu vaikui būtina motinos meilė ir šiluma, negalima jo palikti tuo metu. Jam reikia mamos, kad kaulai gerai augtų, kad nesivystytų skoliozė, kad nebūtų baimės, kad raumenys nebūtų ištempę, kad antinksčiai neišskirtų per daug adrenalino, kad nebijotų tamsos, gyvenimo, mamos netekimo. Esminė informacija susidėlioja dar vaikystėje: kaip mes augome, kiek gavome meilės ir šilumos, taip ir formavosi organai, kūnas, - aiškino V. Skirkevičius. Be to, mažų vaikų esą negalima mokyti per anksti, nereikia jų apkrauti mokslais, kol nėra pasikeitę dantys.

Etapai širdžiai ir valiai

Nuo 7 iki 14 metų, pasak V. Skirkevičiaus, prasideda antrasis etapas - vystosi širdis ir plaučiai. Turi būti stebimas toks ritmas: vieną kartą įkvepi ir iškvėpi, širdis turi suplakti 4 kartus. „Širdies ir plaučių ritmas yra mūsų gyvenimo ritmas, todėl saugoti paauglystėje jų sveikatą labai svarbu, nepradėti rūkyti. Tuo laikotarpiu vaikui labai svarbu menas, muzika, grožis, harmonija. Vystosi visa ritminė sistema. Nuo šito laikotarpio priklausys, kaip seksis gyventi kitą septynmetį“, - sakė vaistininkas.

Nuo 14 iki 21 metų žmogui prasideda naujas laikas - atsiskyrimo nuo tėvų, namų, žmogus suvokia savąjį „Aš“, savo unikalumą, įsimylintis, pykstantis, dirbant, cholerikas ar flegmatikas, kiekvienas ima suvokti savo išskirtinumą. Todėl negalima slopinti ir uždrausti kažkur eiti, jis taip pažįsta pasaulį, patariama tėvams nesisidžiauti, jei vaikas sėdi visą laiką prie kompiuterio ir niekur neina - šiuo laikotarpiu vystosi valia, todėl įvairiapusio pasaulio pažinimas jam būtinas. Pasak V. Skirkevičiaus, valia priklauso nuo kepenų darbo, jei žmogus nelabai nori dirbti, kur nors eiti, rytais sunkiai išsijudina, reiškia, kad kepenys vangiai dirba. Vakaraš tokie žmonės aktyvėja, nes ir kepenų darbas tampa aktyvesnis. Kepenų ligos atsiranda, kai

žmogus yra kamuojamas baimės. Tikina, kad mes neturime prarasti apendikso, tulžies pūslės, skydliaukės, gimdos, net kiekvienas ištrauktas dantis - yra atminties praradimas.

Antrasis gimimas

„Kiekvieno gyvenime labai svarbi viena data - 18 metų, 7 mėnuo, 9 diena - tai antrasis žmogaus gimimas. Tai prilygta išėjimui iš motinos iščių. Išeinama iš tėvo ir mamos dvasiškai. Formuojasi „Aš“, atskiras žmogus, kuris skiriasi nuo motinos ir tėvo. Jei žmogus negims antrą kartą, jis visą gyvenimą bus liguistai prisirišęs prie tėvų. Jau būdamas pagyvenęs, jis pyks ant tėvų, kad jie jo nepakankamai lepio, kažko nedavė, nepasirūpino, buvo neteisingi. Tai reiškia, kad jis likęs tos šeimos iščiose, - tvirtino vaistininkas. Vaistininko aiškinimu, jei žmogus jaučiasi šeimoje vienišas - jis visada priekaištaus mamai ar tėvui, net ir būdamas šešiasdešimties metų. Nuo 14 iki 21 metų vystosi ne tik žmogaus fizinis kūnas, bet ir dvasia. Šiuo laiku vaikas turi matyti ne materialų pasaulį, o idealų.

Meilės ir šeimos laikas

Nuo 21 iki 28 metų žmogus privalo auginti savo sielą. V. Skirkevičiaus žodžiais, visos moterys turi tekėti šiuo laikotarpiu, todėl, kad jos nuoširdžiai myli. Šis laikas yra labai svarbus kurti šeimą. „Pavyzdžiui, moteris cholerikė išteka už flegmatiko. Flegmatikams reikia pavalgyti ir pamiegoti, o šiai moteriai reikia veiksmo, tačiau ji myli savo vyrą tokį, koks jis yra, lepinga. Tačiau nuo 28 iki 35 prasideda laikotarpis, kai siela ima mąstyti. Tuo laikotarpiu moteris pasakys: „Ne, brangusis, tu ne flegmatikas - tu tinginys“. Prasideda priekaištai ir žmogui, kurį mylėjo besąlygiškai, pasakoma: „Tu, brangusis, keiskis“. Tai reiškia, kad reikia sunaikinti savąjį „Aš“, - sakė V. Skirkevičius. Pasak vaistininko šiuo laikotarpiu įvyksta daug skyrybų, žmonės sąmoningai priima sprendimus, nes santykiai šeimoje nebetenkina, o tai veikia sveikatą. Nuo 28 iki 35 metų daromi vieni svarbiausių žingsnių - statomi namai, kuriama gerovė, uždirbami pinigai. Tai pats materialiausias laikas žmogaus gyvenime. Materialią gerovę reikia susikurti iki 42 metų. Po 42 metų žmogus pajunta mirties alsavimą, prasideda išminties amžius. Žmogus dirbęs, kaupęs, kūręs ima galvoti: „Kodėl, dėl ko visa tai darau, kam, koks mano gyvenimas, ar ne iliuzijomis gyvenu, svajoti nebėra laiko, kas bus toliau?“. „Jei žmogus šiuo gyvenimo laikotarpiu neis dvasios keliu - sirgs, taps vienišas ir piktas. Pyks ant politikų, kaimynų ir visų aplinkui. Kaltins dėl nusisekusio

xxvi
ald melbourn 2010

ald2010melbourne
provizorinė programa

www.ald2010.org

(pabraukti pakeltimai - laikas arba vieta)

Gruodžio 26d...sekmadienis

12 val. Pamaldos (St Mary Star of the Sea bažnyčia W. Melb)
10-18 val. Sporto klubų registracijos (Melb Liet Klubas Nth.Melb)

Gruodžio 27d...pirmadienis

10val. Atidarymo Šv. Mišios (St Mary Star of the Sea bažnyčia)
13.30 val. ALD ir Sporto Šventės Atidarymas (Melbourne Sports and Aquatic Centre Albert Park)
18.30 val. Meno Parodos atidarymas (bus pranešta vėliau)
19.30 val. Susipažinimo Vakaras (MLK)

Gruodžio 28d...antradienis

8 val. Tautinių šokių repeticija (MSAC)
9 val. ALKF suvažiavimas (MLK)
Sporto varžybos (MSAC ir kitur)
10 val. Architektų ir Inžinierių paskaita(MLK)
11 val. Tautodailės paroda (MLK)
13.30 val. Literatūros popietė (MLK)
19.00 val. Tautinių Šokių Šventė (MSAC)

Gruodžio 29d...trečiadienis

9 val. Krašto Tarybos suvažiavimas - 1 (MLK)
Sporto varžybos (MSAC ir kitur)
11.30 val. Vaikų meno paroda (MLK)
12.30-14.30 val. „Į storumą“ - lietuviškų patiekalų šventė (MLK)
19 val. Jaunimo Talentų Vakaras (MLK)

Gruodžio 30d...ketvirtadienis

8 val. Chorų repeticija (St Mary Star of the Sea bažnyčia)
9 val. Krašto Tarybos suvažiavimas - 2 (MLK)
Sporto varžybos (MSAC ir kitur)
14 val. Lietuvos Baletu Bičiulių popietė - FLB - (MLK)
19 val. Dainų ir Muzikos Šventė (St Mary Star of the Sea bažnyčia)

Gruodžio 31d...penktadienis

9 val. Krašto Tarybos suvažiavimas - 3 (MLK)
10 val. Mokytojų suvažiavimas (MLK)
14 val. ALD ir Sporto Šventės uždarymas/rinktinė (MSAC)
20 val. Naujų Metų Baliai (Ultima Function Centre Keilor)

Sausio 1d.....šeštadienis

12 val. Iešminė (bus pranešta vėliau)

Sausio 2d.....sekmadienis

12 val. Pamaldos (St Mary Star of the Sea bažnyčia)
14 val. „PAMARYS“ koncertas (MLK)
Australijos lietuvių skautų Rajoninė stovykla

Parapijos aukos

Po \$25 D.Danius, Po \$40 G.Mikuličius,

Po \$50 N&A Kairaičiai, S.Meiliūnienė.

Nuoširdžiai dėkojame už auką. Melburno Parapijos Taryba

gyvenimo, sveikatos kitus, bet ne save. Lengviausias kelias - užsidaryti. Prasideda insultai, infarktai. Jei nesigilins į savo dvasią nuo 42 iki 49 metų, gyvens kaip mėsos kalnas“, - pabrėžė vaistininkas.

Būtinis jaudinančios emocijos

Nuo 42 metų silpnėja žmogaus fizinė jėga, tačiau, pasak vaistininko, negalima dėl to savęs „nurašyti“. Šio amžiaus sulaukus patariama permaštyti, kaip ketinama gyventi toliau. Laikas nuo 14 iki 21 metų tampa panašus į 42-49 metų - išgyvenama antroji jaunystė. „Vyrų įsimyli jaunas moteris, ieško jauno kūno, jis nebegali gyventi su žmona, nes ta moteris tampa viską tvarkančiu ir valančiu drakonu. Moteris nori sudėlioti ir sutvarkyti tai, kas jau sukurta, o vyras nori jausmo ir emocijų. Vyras nori būti silpnesnis, moteris stipresnė. Šiuo laikotarpiu užvaldo daugiausiai baimių“, - sakė vyras V. Skirkevičiaus nuomone, 42-49 metų vyrai išgyvena antrąjį pakilimą, tai esąs neišsipildžiusių jaunystės svajonių laikas.

Laikas, kai įgyvendinama tai, ko nebuvo leista daryti pirmosios jaunystės metu. Nuo 49 iki 56 metų žmogaus gyvenime prasideda antroji paauglystė, kai pradeda domėtis kažkuo nauju, mokytis, nebedirbama, nebevalgama, o ieškoma kažko naujo ir gražaus, augama toliau. Jei nuo 7 iki 14 metų žmogus neišgyveno gražių jausmų, tai dabar prasideda tas laikas. Taip pat atsiranda plaučių ir širdies ligos, jei šie organai nebuvo gerai išsivystę nuo 7 iki 14 metų. „Niekas neatiranda netikėtai, viskas priklauso nuo to, kas buvo ankščiau. Visas gyvenimas formuoja ligas, o ne vienas kažkoks nutikimas. Kai ateiname pas gydytoją ir pasakome, kad negerai su širdimi, daktaras išrašo vaistų, tačiau jis neišgydys jūsų gyvenimo“, - teigė vaistininkas. Kuo blogiau žmogus vystėsi vaikystėje ir paauglystėje, tuo sunkesnis jam bus metas nuo 56 iki 63 metų. Tai paskutinis laikotarpis žmogaus gyvenime, kai ląstelės atsistato. Nuo 63 metų, V. Skirkevičiaus žodžiais, žmogaus kūnas nebeatinaujina, jo nebeveikia dangaus kūnai, išskyrus saulę ir mėnulį. Nuo 63 metų, anot vaistininko, prasideda senatvė.

Melbourn Socialinės Globos Moterų Draugija kviečia visas nares ir prijauniančias į metinį susirinkimą, kuris įvyks sekmadienį, balandžio 18d. Lietuvių Namuose, 2.00pp Jubiliejinėje salėje. Po susirinkimo - kavutė.

Letter to the Editor

Mrs. Veronika Kasperaitis passed away in Tattersall's Palliative Care on 9th March this year after a long illness. She always enjoyed her copy of Tėviškės Aidai and looked forward to its arrival. Thanking you.
Her daughter, Rosa Miller.

15th AABS CONFERENCE ANNOUNCEMENT The Baltic Region: Past, Current and Future Pathways. Call for Papers

Please submit Abstract Proposal with Short Presenter Biography to Dr. Andrew Blumbergs by 30th June 2010:

EITHER

Via Email: aabs@y7mail.com (FOR ELECTRONIC SUBMISSION)

OR

Via Post: Dr. Andrew Blumbergs (FOR POSTAL SUBMISSION)
217 Glen Eira Rd., East St Kilda VIC 3183, Australia

CONFERENCE DATE: Friday 3rd and Saturday 4th of September 2010
CONFERENCE VENUE: LITHUANIAN HOUSE 44 Errol St
North Melbourne VIC 3051

Padėka

Nuoširdžiai dėkojame Juozui Balčiūnui už \$100 Velykinę dovaną.

Linkime Jums kuo geriausias sveikatos.

Katalikių Moterų Draugija Melbourne

KAZIUKO MUGĖ SYDNĖJUJE

Susidėjus aplinkybėms Lidcombe teko šią tradicinę šventę nukelti į Lietuvių klube Bankstowne. Viskas vyko pagal nusistovėjusią tvarką. Svarbiausia, kad savo Namuose. Ačiū Lietuvių klubo administracijai. Mugė įvyko kovo 21 d. po pamaldų.

Buvo pranešta, kad Sydnėjaus skautai pavaišins svečius su "karštais šuniukais" (Hot dogs jų specialybę) dėja negalėjo jų pašildyti. Klubas turėjo užtektinai cepelinų. Šaltus šuniukus ir baronkas nešėmės namo pasišildyti.

Ačiū mūsų parapijiečiams už darbą ir aukas, kas papildė išsekusią Parapijos kasą. Tarp darbininkų buvo Nijolė Chan, Onutė Kapočienė ir Elė Staitis. Fantus loterijai aukojo: Zita Andriukaitienė, Virginija Savickaitė, Nijolė Chan, Onutė Kapočienė, Jacinta Ankutė, Irena Dudaitienė, A. L. Kramiliai, Jadvyga Burokienė, Elė Staitis ir Janina Kalgovienė. Ačiū visiems gal nepamintiems už Jūsų geraširdiškumą tęsiant šią lietuvišką tradiciją.

KATALIKŲ KULTŪROS DRAUGIJA.

Tyrimas: Lietuva- tarp 25 pasaulio valstybių, kuriose geriausia gyventi - tik Lietuvoje auga tokios didelės lydekos -

Keletas priežasčių, kodėl Lietuva yra geriausia šalis pasaulyje:

.nes tik mes sugebame uždirbti 600 Lt/mėn. ir už butą sumokėti 800 Lt.
.nes pradinukų kuprinės sveria daugiau nei patys mokiniai.

.nes lietuviai yra vienintelė tauta pasaulyje, dirbantys užsienyje, o atostogaujantys savo šalyje.

.nes atostogos Palangoje kainuoja brangiau nei Turkijoje.
.nes turime daug skustagalvių, kuriems labai rūpi jūsų problemos. Kai tik jie jus pamato, iškart klausia: "Turi problemų??"
.nes čia alus pigesnis už duoną.
.nes kaliniai Lietuvoje maitinami geriau nei mokiniai.
.nes tik Lietuvoje žmonės rūšiuoja atliekas tam, kad jos vėliau būtų suverstos į tą patį sąvartyną.
.nes jei kas nors šypsosi minioje, iškart žinote - tai užsienietis.
.nes mes taip mylime savo tėvynę, kad stengiamės kuo mažiau ją trypti ir išvažiuojame svetur.
.nes įgijęs išsilavinimą iškart atsiduri darbo biržos eilėje.
.nes tik Lietuvoje galima įsigyti mobiliųjų telefonų už 1 litą, kalbėtis už 0 centų per minutę ir mėnesio gale gauti triženklę sąskaitą.
.nes Nacionalinis stadionas yra statomas ilgiau nei Cheopso piramidė.
.nes tik Lietuvoje pica į namus atvažiuos greičiau už greitosios pagalbos automobilį.

Iškeliavus Anapilin mielam Petruui Baltučiai giliai užjaučiame žmoną Daną, visą šeimą ir artimuosius
Katalikių Moterų Draugija Melbourne

Nuoširdi užuojauta ir tylūs paguodos žodžiai tesuteikia stiprybės choristei Danai Baltutienei, jos šeimai ir artimiesiems,

Petruui vyrui, tėvui, seneliui mirus.

Melbourn Parapijos choras, vadovė ir vargonininkė

Mylimam vyrui Petruui mirus, žmoną Daną Baltutiene, vaikus, anūkus ir artimuosius užjaučiame ir kartu liūdime.

Melbourn "Dainos Sambūrio" choristai, dirigentės ir akompanatoriai

Ilgamečiui Melbourn Pensininkų Sąjungos nariui

a. a. Petruui Baltučiai mirus,

liūdesio valandoje nuoširdžiai užjaučiame jo žmoną Danutę, Pensininkų Sąjungos pirmininkę, jos šeimą, visus artimuosius ir draugus.

Pensininkų Sąjungos valdyba ir nariai

Eukaliptų tylos

Gražina Pranauskienė

Šių metų gegužės 2 dieną, sekmadienį, 2 valandą, Melbourno Lietuvių Namų Teatro Salėje įvyks Gražinos Pranauskienės knygos „Eukaliptų tylos“ pristatymas.

Popietę ves Dr. Kazys Zdanis

Poeziją skaitys Aida Gogelytė

Dainuos Gražina Pranauskienė

Gitara ir fortepionu skambins Dr. Andrius Prancūnas

Pasirodys Victorian College of the Arts muzikantų trio:

Julian Scheffer - klasikinė gitara

Yuliya Mlk - solo

Sarah Depasquale - smuikas

Įėjimas nemokamas

Pristatymo metu galima bus įsigyti Gražinos knygą. Kaina \$15.00

„Eukaliptų tylos“ gimimas

Gražina Pranauskienė

Gyvenu lekiančiame sūkuryje, nejausdama po kojom žemės, nepastebėdama kauburėliais nuvingiavusio laiko, kol atsipeikėjusi tolimoje begalybėje, išiklausau į nuvytusio ramunės širdgėlą.

Jos žiedlapiuose išskaitau savo ateitį, besikuriančią jūrų ir vandenynų sąsajoje, polių susikirtime ir sutrūnijusių tiltų girgždėjime.

Sunku tuo pačiu metu gyventi dviejuose pasauliuose, todėl į tėviškę vykstu lagaminan įsimetus kvapnų eukalipto lapą, o iš ten parsivežu gintaro ašaras.

Norėčiau pasidalinti mintimis apie pirmosios savo knygos gimimą. Tai atsitiko dirbant Viktorijos Universitete, užsienio studentų priėmimo skyriuje (2000-2008). Kaip keista, jog po dešimties metų, užsiminėjus lietuviška veikla, privačiomis kvapnų fortepiono pamokomis ir svetimų namų valymu, pagaliau buvau priimta į pastovų darbą! Tad su įkvėpimu, dažnai persistengdama,

ėmiau darbuotis kapitalistiniam pasauly. Pietų pertrauka trukdavo pusvalandį, o visą kitą laiką praleisdavau prie kompiuterio, spausdindama studentų laiškus. Iš nuobodulio tiesiog ėjau iš proto: visą dieną tik ir girdėjosi mygtukų spaudymas. Žmonės, su kuriais dirbau, atrodo išbalę ir nekalbūs. Tokia neužilgo tapau ir aš. Tačiau vidus kunkuliavo nerimu, o širdis sėpėjo dėl to, jog jaučiausi tokia vieniša. Įsitikinau, jog žmonės linę bendrauti paviršutiniškai: tik nusišypsos, pasisveikina įprastu „Hello. How are you?“ ir skuba pro šalį, nes svetimos problemos čia niekam nerūpi.

Pertraukos metu, greitai sukramčius atsineštą sumuštinį, nudardėdavau iš trečio aukšto žemyn, į centrinę gatvę ir skubėdavau prie upės, kur grojo muzika, plaukiojo baidarės, zujo įvairiausių tautybių praeiviai. Dažnai stebėdavau juos pro kavinės langą, kur pamažu popieriaus lape pradėdau dėstyti ilgesingas mintis. Tada net nenujaučia, jog tai buvo „Eukaliptų tylos“ pradžia...

(Bus daugiau)

Iš ruošiamos knygos...

(Tęsinys)

„LIETUVOS SAULĖ“

Šiandieninė tikrovė

E. Bulienė

Pagaliau jau tiek nusekėm kitais, kad į lietuvių vienybę įnešėm susiskaldymus, o į Seimą - priešvaras vadindami jas "sveika opozicija". Aurel! Patys Lietuvos valstybingumo ugdytojai skaldo lietuvių vienybę, ir tą susipriešinimą dar vadina demokratija! Tad kokio vertumo yra tų politinių partiečių tikėjimas, kai jie Seime, arba liaudyje pasklidę, viens prieš kitą kovingai gieda "Vardan ... Lietuvos VIENYBĖ TEŽYDI"?... Į Lietuvio TIKIU draudžiama brukti priešvarines kovas, sankirtas ir prieštaras, kaip tas daroma Vakarų ir Rytų politikose; lietuviams skirta gyventi t a i k a l! O taikos sampratos nei Rytai nei Vakarai neturi; jie turi tik t a i k a, t. y. ginkluotam ar kitokiame susirėmimui praėjus - ramybę. Tuo tarpu t a i k o s, ne ramybės, reikia visame mąstyme, visuose tikėjimuose, teisingume ir būvyje!

Sekimas yra neprotingas imitavimas. Kiek vertas dailininkas, kuris kopijuoja garsių tapytojų paveikslus? Tai tiek pat vertas ir mąstytojas, rašytojas ir valstybininkas, kai jis imituoja svetimus protingumus! Dengimasis "svetimomis plunksnomis" mąstyme neapgina nei politinio ir nei tikišinio o r u m o. Kuomet politiškai susikerta dvi mąstysenos ar du "autoritetai", ar pažįstame kuris jų yra mums priešas, bet jo n e b i j o m e ir jam nenusilenkiame? Gi, su sąmoningumu ir nepriklausomybe kiekvienas turime būti s a v i u g d ž i a i s - išminčiai, šauliamaniais, didvyriais, ne kitų valios pakalikais. Tiktai taip savo tikėjimo laikydami "mažą" Lietuvą padarysime didelę ir l y g i a kitoms, ir net didelėms, valstybėms! Nemaštomė, k a i p š v i e s a yra galingsnė už branduolinę bombą!

Vienas sąmoningumo ugdymo būdas - tai giedant Tautinę Giesmę jausti, ką mes, tardami tuos žodžius, tikime. Juk giedam, kad ne Rytai ar Vakarai, bet "te Lietuvos Saulė tamsumus prašalina". O ar nusimanom iš kur ta saulės šviesa turi ateiti, jei su žlugusia Lietuvos

didžiąja kunigaikštyste žuvo mūsų tautinis savigarbumas bei politinė saviugda? O tie amžiai, kuomet Lietuvą valdė carai ir lenkai, lietuviams mąstytojus vertė žiūrėti buitinio saugumo, ir likti ramiais gyventojais. Lietuvai ir jos kultūros vystymuisi šis keliamasis mokslo žmonių nesivystymas užtraukė sunkius istorinės tamsybės debesis, buvo nutrauktas [tūkstantmečiai trukęs] lietuvių kultūros vystymosi t e s i m a s. Tad gili padėka beraščiams baudžiauninkams ir padrikoms saujelėms šviesuolių, kurie, kad ir užmiršę savo praeities istorinį vystymąsi - kilčių giminiavimais bei jungimais, savaimingai - dinamiškai! - laikėsi lietuviškosios teisybės sampratos. Taip tikėjo knygnešiai ir aušrininkai, Lietuvos kariai savanoriai Pirmajame Pasauliniame Kare, tuo grūdinosi ir "Miško Broliai", sovietmečiu paaukoję net 40,000 gyvasčių Lietuvos neliečiamybei ginti. [Šis nepriklausomybės gynėjų skaičius paimtas iš ukrainiečių parašytos knygos apie sovietų v a l s t y b i n j kapitalizmą ir jam pavertųjų pasipriešinimą.]

Tačiau visų kalbėtojų "sakymai" yra atremti tik į nuomanas - asmeniškų nagrinėjimuose nusimanyms, kurias leido sukurti tų tarėjų r i b o t a istorijos pažintis. Pažiūrėkim, kiek kartų per paskutinį šimtą metų tikybinės šventvaldos, filosofijos, medicina, ideologai, valstybininkai ir kiti viešosios gerovės globėjai keitė savo nuomones, kai n a u j o s patirtys parodė tikslen tikrovę... padėdamos net ir nusikaltėliams naudotis naujomis žiniomis! Todėl nesvarbu KAS ką sako, kalba ar rašo, bet svarbu KAS yra sakoma. Ne "autoritetai", bet istoriškai save liudijanti Tiesa turi būti paisoma. [Bus daugiau]

Atkelta iš 2 psl

KAS IŠRAITĖ NERIES KILPAS?

- Neris, pradėjusi kilpas sukurti Vilniuje, parko teritorijoje taip vingiuoja, kad net sunku susigaudyti, kur ji teka - į Rytus ar į Vakarus.

- Slenkantys ledynai išraižė kilpas, jų dėka susidarė statūs, sunkiai prieinami krantai. Jie niekada netiko žemdirbystei, čia niekada nebuvo plačių kolūkių laukų. Kraštovaizdis pats saugo šią vietą nuo niokojimo, augmeniją - nuo išnykimo. Tai stebuklas, kad šalia sostinės, šalia didžiųjų kelių auga į Lietuvos raudonąją knygą įrašyti augalai.

Neris regioninio parko teritorijoje yra išlikęs vienas seniausių ir didžiausių Lietuvoje Dūkštų ąžuolynas. Pačioje vertingiausioje, gražiausioje ąžuolyno dalyje įsteigtas gamtinis rezervatas. Prieš keleris metus ąžuolyno buvo nutiesti mediniai takai, tinkantys ir neigaliesiems, pastatytos liaudies meistrų sukurtos medinės senovės lietuvių dievų skulptūros. Dūkštų ąžuolyno pažintinis takas lengvai pasiekiamas, jis yra prie pat kelio Vievis - Maišiagala. Čia visada gausu lankytojų.

Kitoje kelio pusėje - Dūkštos pažintinis takas. Tai pėsčiųjų takas tiems, kas nori ir gali vaikščioti natūraliais miško takeliais, vingiuojančiais aukštais, stačiais Dūkštos šlaitais. Čia įrengti laiptai, suoliukai ir

Neris ties Verkšionimis

informaciniai stendai. Tai itin jautri vietovė, todėl nėra poilsiaivių, kad ilgiau užsibuvę žmonės nedarytų žalos.

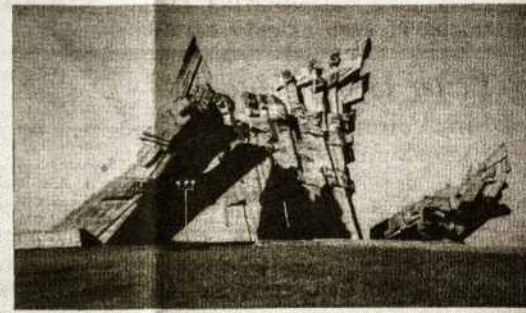
Takas vingiuoja pagal nuostabaus grožio Dūkštos upę. Ir šiaip jau srauni Dūkšta anksti pavasarį tampa tikra kalnų upe, tada ji - tikras rojus vandens turistams. Einant pagal Dūkštos upę, ne vieną kartą reikės laiptais kopti ant piliakalnių, skardžių ir vėl leistis žemyn. Pasiėkus Karmazinų senovės gyvenvietę, grįžti šiek tiek atgal, per brastą perbristi į kitą upelio pusę, užkopti ant Buivydų, Bradeliškių piliakalnių. Sukorę 5 km ilgio kelią sugrįšite ten, kur pradėjote kelionę.

KAIRYSIS NERIES KRANTAS

- Nepaprastai gražus Neris vaizdas - Velniakampio kilpos pušynai, matomi nuo kalno ties Verkšionimis. Ko gero, dar

LIETUVOS VARDŲ 1000-MEČIO ISTORIJA

Tęsinys iš "Pažintis su Lietuva Tūkstantmečio knyga 1"

IX forto paminklas žuvusiesiems. 1984 m. Skulpt. A. Ambraziūnas, archit. V. Vieliūnas, G. Baravykas

1942 m. lapkričio 9 d. buvę Lietuvos Respublikos valstybės veikėjai K. Grinius, M. Krupavičius ir J. Aleksa nusiųntė Lietuvos generaliniam komisariui A.T. Rentelnui memorandumą, kuriame protestavo prieš Lietuvos kolonizavimą, lietuvių ir lenkų išskeldinimą iš ūkių, okupantų politiką žydu atžvilgiu.

1943 m. vasario 18 d. Vokietijos reicho ministerija okupuotoms Rytų sritims paskelbė potvarkį dėl privačios nuosavybės sugrąžinimo Estijos, Latvijos ir Lietuvos generalinėse srityse.

1943 m. vasario 24 d. - kovo 20 d. vyko nesėkmingi Raudonosios armijos 16-osios šaulių divizijos mūšiai prie Aleksejevkos (Oriolo sritis). Divizija patyrė didžiulį karinių nuostolių (žuvo, buvo sužeista, sušalo 4,8 tūkst. karių).

1943 m. kovo 1 d. Lietuvoje pradėta registracija į SS lietuvių legioną - apie 30-40 tūkst. visų ginklo rūšių karinį junginį, pavaldų SS kariuomenės vadovybei.

1943 m. kovo 16-18 d. okupuotos Lietuvos visuomenė vieningai ir ryžtingai pasipriešinus SS legiono steigimui, nacistiniai okupantai vykdė represijas: į Štuthof koncentracijos stovyklą buvo išsiųsti 46 visuomenės veikėjai, uždaryti Kauno ir Vilniaus universitetai, kitos aukštosios mokyklos, spaudoje paskelbtas Lietuvos inteligentiją smerkiantis straipsnis. Vokiečiai atsiskė SS lietuvių legiono steigimo.

1943 m. liepos 18 d. vokiečiai pareikalavo darbams į Vokietiją išvežti 10% Lietuvos gyventojų (apie 270-280 tūkst. žmonių).

1943 m. lapkričio 25 d. Kaune Politinių partijų ir rezistencinių organizacijų atstovų steigiamajame susirinkime sudarytas Vyriausiasis

puikesni reginiai pamatomi nuo kairiojo Neris kranto. Kaip jį pasiekti ir ką ten galima pamatyti?

- Tikrai kairiajame krante yra ką pažiūrėti. Ten įrengta 18 km ilgio turistinė trasa, tinkanti keliauti ir pėsčiomis, ir dviračiais, ir automobiliais. Trasa prasideda penktajame kelio Vievis - Maišiagala kilometre, o visas žiedinis maršrutas parengtas taip, kad keliaujantieji atsiskleistų Neris slėnio ir jį supančių miškų grožis. Seniausi ir natūraliausi slėnio miškai yra paskelbti Europos Sąjungos „Natura 2000“ teritorija.

Trasos pradžioje Kaišiadorių miškininkai įrengė apžvalgos bokštą, iš kurio matoma nuostabaus grožio Neris slėnio panorama. Puikiai atsiveria Verškionių ir Kulio kilpos miškai, Zabarijos kalvų dalis. Giedrą dieną nuo šio bokšto galima pamatyti Kernavės bažnyčios bokštus, esančius už 14 km.

Staigus Neris vingis ir viena didesnių Neris salų ties Šiurmonių kaimu puikiai matoma nuo Asiutiškių regyklos. Netoli regyklos yra įdomi, iš lauko riedulių pastatyta koplyčia, buvusio šio sklypo savininko kūriny. Netoli šios

Lietuvos išlaisvinimo komitetas (VLIK) - bendras vyriausiasis tautinio pogrindžio centras, aukščiausia institucija tautos teisėms ginti ir atstovauti.

1944 m. vasario 16 d. generolas P. Plechavičius per radiją kvietė Lietuvos vyrus stoti į jo vadovaujamą Lietuvos vietinę rinktinę. Tikėtasi, kad ji taps atkurtos Lietuvos kariuomenės branduoliu.

1944 m. gegužės 15-21 d. išformuota ir nuginkluota Vietinė rinktinė, daug jo karių represuota.

1944 m. birželio 3 d. nacių baudėjai, keršydami už sovietinių partizanų nukautus kelis vokiečių karius, sudegino Pirčiupių kaimą (žuvo 119 žmonių).

1944 m. liepos 5 d. VLIK paskelbė vieną iš paskutinių savo pareiškimų, jame pasmerkė SSRS siekius vėl okupuoti Lietuvą, gynė lietuvių tautos teisę į valstybingumo atkūrimą.

1944 m. liepos 13 d. Raudonoji armija (3-iojo Baltarusijos fronto kariuomenė) užėmė Lietuvos sostinę Vilnių.

1944 m. rugpjūčio pradžioje baudžiamųjų akcijų vykdyti į Lietuvą atvyko generolo P. Vetrovo vadovaujama NKVD kariuomenės 4-ji divizija.

1944 m. rugpjūčio 30 d. LSSR AT priėmė įstatymą vokiečių okupacijos padariniams likviduoti. Pradėta vykdyti sovietinė žemės reforma. Tekstas R. Zizo. (Bus daugiau)

vietos ėjo Lietuvos - Lenkijos demarkacinė linija, kuri, pasiekusi Nerį, toliau iki pat Kernavės ėjo Neris viduriu.

Trasa atveda į Bražuolės botaninį draustinį. Pietvakarinėje dalyje esanti pieva vadinama Alkija. Ant gretimoms Kragžlių kalvelės neseniai aptikti pilkapiai ir Alkijos vietovardis liudija, jog ši vieta susijusi su mūsų protėvių laidojimo papročiais.

Bražuolės pakranteje įrengtos poilsiavietės, kur galima apsisotiti nakvynėi.

-Neris intakai Dūkšta ir Bražuolė tarsi lenktyniauja, kuri gražesnė, kuri sraunesnė, kuri vingresnė. Siems upeliams nenusileidžia ir Saidė...

- Šis upelis yra unikalus savo sraunumu, jo vagoje esančiais rieduliais, siauru, staciašlaičiu kanjonu. Siekiant visa tai išsaugoti, įsteigtas Saidės hidrografinis draustinis. Saidė tik 5 km ilgio, Neris regioniniam parkui priklauso tik šio upelio žemupyje. Juo, kaip ir Bražuole, į Nerį nuteka Trakų ežerynų vandens perteklius.

-Audrone, jeigu Jums pasiūlytų darbą kitame Lietuvos regioniniame parke...

-Dirbu pačiame gražiausiame Lietuvos parke, esu laiminga, kad čia dirbu, ir niekur iš čia nenoriu važiuoti.

Kalbėjosi Ligija ŽILEVIČIENĖ